

Юрій Винничук Юлія Пилипчатіна

Дережладзенець

Харків
«ФОЛІО»
2015

Вранці Піпля, щойно прокинувшись, відразу ж нагадав Гоплі про те, що вони мали спекти пиріг. Гопля узяв папір і олівець та почав складати список того, що їм потрібно для пирога. Список вийшов досить довгим.

1. Борошно.
2. Мед.
3. Яйця.
4. Ягоди.
5. Масло.

У міру того, як ріс список продуктів, росла у душі чеберяйчиків і тривога: а де ж їм усе це добути? Піпля так зажурився, що у нього аж сльози на очах забриніли.

— Нема чого журитися, сидячи у хаті, — сказав Гопля. — Рушаймо. Десь та щось роздобудемо.

Вони прихопили з собою наплічники і подалися до річки. В комишах на купі яєць сиділа Качка.

— О, це якраз те, що нам треба! — втішився Піпля.

— Цікаво, що це ви маєте на увазі, — примружила очі Качка.

— Ми маємо на увазі яйця. Ми вирішили спекти пиріг, і нам потрібні яйця. Чи не могли б ви нам вділити кілька штук?

— Нічого собі! Та чи ви сповна розуму? З моїх яєць повинні вилупитися чудові каченятка.

— Ну, хоч одненьке!

Грибы

Творожно

Мед

Ягоды

Масло

— Навіть пів'яйця не віддам! Забирайтеся звідси, — розгнівано сплеснула крильми Качка, — а то покличу мого чоловіка.

— Агов! — пролунало у них над головою, і в траву опустився Качур. — А хто це тобі загрожує, моя любонько, що ти збираєшся мене закликати?

— Та ось ці шалапути. Їм, бачите, яєць забаглося.

Качур випнув груди, заклав крила за спину і спитав:

— Отже, вам потрібні яйця? А можна поцікавитися навіщо?

— Ми хочемо спекти пиріг і влаштувати гостину.

— Ага! А знаєте, якщо ви обіцяєте, що й мене запросите, я вам підкажу, де взяти яйця.

— Що ти таке говориш! — обурилася Качка. — Я не дам жодного нашого родинного яєчка. Навіть не думай.

— Ми вас запрошуємо, запрошуємо! — залопотіли чеберяйчики.

— Нікуди він не піде! — злостилася його жіночка. — Ич який! Я тут маю чипіти на гнізді, а він собі на забаву піде!

— Ну, що ж, — кивнув Качур, — тут неподалік є одне покинуте гніздо з яйцями водяної курочки. Саму курочку, на жаль, учора вполював яструб. А яйця рано чи пізно і так зжере щур. Ходімо.

Услід їм лунала Качина лайка. Але Качур тільки усміхався:

— Моя жіночка дещо нестримана. Не звертайте уваги. А ось і наше гніздечко.

Гніздо із яйцями виявилось у кущах бузини, і було там аж вісім яєчок. Звичайно, не таких великих, як качині, але для пирога цього цілком вистачало. Чеберяйчики дуже втішилися і, забравши яєчка, попрощалися з Качуром, нагадавши, що чекають його увечері на гостині.

— Яйця у нас є, — сказав Гопля, — але найголовніше — це борошно. І я, чесно кажучи, не маю зеленої уяви, де його добути.

— А що як піти до Бобра? У нього ж є млин, — згадав Піпля.

Пан Бобер разом зі своїми трьома синами саме ладнав греблю. Че-

беряйчики чемно привіталися і розповіли про свій клопіт.

— Ви хочете, щоб я вам просто так дав борошна? — здивувався Бобер. — За так?

— Е-е... м-м... за так, — розвели руками чеберяйчики.

— За так — печений буряк, — засміялися малі бобренята.

— Еге ж, — сказав Бобер, — борошно мені легко не дається. А навіщо воно вам?

Чеберяйчики пояснили.

